



Република Србија  
ВРХОВНИ СУД  
Рев 18724/2023  
30.08.2023. године  
Београд

## У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца мал. АА, чији је законски заступник мајка ББ, обоје из ..., чији је пуномоћник Марија Китаровић, адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Драгана Љубојевић, адвокат из ..., ради издржавања, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 548/22 од 21.12.2022. године, у седници већа одржаној дана 30.08.2023. године, донео је

## ПРЕСУДУ

**ДЕЛИМИЧНО СЕ УСВАЈА** ревизија туженог и **ПРЕИНАЧУЈУ** пресуда Апелационог суда у Београду Гж2 548/22 од 21.12.2022. године и пресуда Трећег Основног суда у Београду П2 14/2022 од 02.06.2022. године у ставу првом изреке, тако што се одбија као неоснован тужбени захтев за обавезивање туженог да на име доприноса издржавања малолетног тужиоца плаћа, поред месечног износа од 17.000,00 динара досуђеног правноснажном пресудом П2 1383/20 од 08.06.2021. године, и износ од још 2.000,00 динара почев од подношења тужбе 09.11.2020. године па убудуће док за то постоје законски услови или се ова одлука не измени, а у преосталом делу (за износ од још 3.000,00 динара) ревизија туженог се **ОДБИЈА**.

**ОДБИЈА СЕ** захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

## Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П2 14/2022 од 02.06.2022. године, ставом првим изреке обавезан је тужени да поред износа од 17.000,00 динара досуђеног правноснажном пресудом П2 1383/2020 од 08.06.2021. године, на име доприноса за издржавање малолетног АА плаћа месечно још и разлику до траженог износа од 25.000,00 динара и то износ од 8.000,00 динара почев од подношења тужбе 09.11.2020. године па убудуће док за то постоје законски услови или се ова одлука не измени, до 15. у месецу за текући месец, исплатама на означени текући рачун законског заступника малолетног тужиоца, мајке ББ. Ставом другим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 548/22 од 21.12.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неосновна жалба туженог и потврђена пресуда

Трећег основног суда у Београду П2 14/22 од 02.06.2022. године у делу става првог изреке којим је тужени обавезан да поред износа од 17.000,00 динара досуђеног правноснажном пресудом П2 1383/20 од 08.06.2021. године, на име свог доприноса за издржавање малолетног тужиоца плаћа месечно још и разлику до износа од 22.000,00 динара и то износ од још 5.000,00 динара почев од подношења тужбе 09.11.2020. године па убудуће, док за то постоје законски услови или се ова одлука не измени, до 15. у месецу за текући месец, исплатама на означени текући рачун законског заступника малолетног тужиоца. Ставом другим изреке преиначена је наведена првостепена пресуда у преосталом делу става првог изреке, тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев којим је тужилац тражио да се тужени обавезе да поред износа од 17.000,00 динара досуђеног правноснажном пресудом од 08.06.2021. године и износа од 5.000,00 динара досуђеног ожалбеном пресудом, на име свог доприноса за издржавање плаћа месечно још и разлику до траженог износа од 25.000,00 динара, односно за износ од још 3.000,00 динара почев од подношења тужбе 09.11.2020. године па убудуће док за то постоје законски услови или се одлука не измени, до 15. у месецу за текући месец, исплатама на текући рачун законског заступника малолетног тужиоца. Ставом трећим изреке одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђено решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу другом изреке првостепене пресуде. Ставом четвртим изреке одбијени су захтеви тужиоца и туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у делу става првог изреке, тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП учињене пред другостепеним судом, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао другостепену пресуду у побијаном делу на основу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20) и утврдио да је ревизија туженог делимично основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, нити је другостепена пресуда донета уз битну повреду одредаба поступка из члана 374. став 1. ЗПП, пошто одлука садржи јасне и конкретизоване разлоге о основаности навода изјављених жалби тужиоца и туженог.

Према утврђеном чињеничном стању, у току ове парнице, која је покренута дана 09.11.2020. године, донета је правноснажна пресуда П2 1383/2020 дана 08.06.2021. године, којом је малолетни тужилац АА, рођен ...2011. године поверен на самостално вршење родитељског права мајци ББ, а тужени, отац обавезан да доприноси његовом издржавању месечним износом од 17.000,00 динара почев од дана подношења тужбе па убудуће док за то постоје законски услови. Побујаном пресудом одлучено је о преосталом делу захтева за плаћање месечног доприноса туженог дејем издржавању у висини од 25.000,00 динара. Малолетни тужилац је ученик петог разреда основне школе. Осим школских обавеза тренира кошарку. Због равних табана носи улошке, због проблема са кожом користи креме, који издаци уз преостале потребе тужиоца опредељују њихово задовољавање на месечном нивоу износом од 50.000,00 динара. Тужилац са мајком живи у стану површине 45м<sup>2</sup> који је власништво њеног оца. Мајка тужиоца запослена је са месечним примањем од 80.000,00 динара. Власник је

путничког аутомобила произведеног 2012. године. Тужени са супругом и сином, рођеним дана ...2022. године живи у стану површине 44 м<sup>2</sup>. Тужени је стан купио подизањем кредита, по ком основу има месечни издатак на име кредитне рате од око 18.000,00 динара. Запослен је са месечном зарадом од око 68.000,00 динара. Његова супруга остварује месечно примања од 34.000,00 динара. Тужени је власник аутомобила. Минимална сума издржавања је 36.135,00 динара.

Првостепени суд, на основу одредби члана 160. Породичног закона налази да код утврђених потреба малолетног тужиоца, са једне стране, односно породичних и материјалних прилика туженог, са друге стране постоји могућност оца да доприноси децјем издржавању месечним износом од 25.000,00 динара, па усваја постављени тужбени захтев за преостали износ од 8.000,00 динара.

Другостепени суд, водећи рачуна и о одредбама чланова 73. и 162. став 3. Породичног закона налази да тужени нема могућности да доприноси децјем издржавању месечним износом вишим од 22.000,00 динара, пошто има издатке за обезбеђење стамбене потребе своје породице, као и обавезу издржавања још једног малолетног детета, за разлику од мајке тужиоца. Осим тога, зарада мајке тужиоца је виша, па се одмеравањем месечне обавезе туженог на износ од 22.000,00 динара животни стандард тужиоца уподобљава животном стандарду његових родитеља.

По оцени Врховног суда, основано се ревизијом туженог указује на погрешну примену материјалног права.

У првом реду, напомиње се да наводи ревизије о измени кредитне рате по основу приложене потврде банке од 17.02.2023. године не могу бити релевантни за одлуку у овој парници, будући да је ова чињеница настала након закључења главне расправе. По одредби члана 360. став 3. Закона о парничном поступку правноснажност пресуде везује се за чињенично стање утврђено до закључења главне расправе.

Међутим, имајући у виду утврђене чињенице везане за врсту потреба малолетног тужиоца, посебно за његове развојне потребе и потребе везане за здравље, прилике у којима тужилац живи са мајком у домаћинству, те могућности туженог условљене његовом месечном зарадом од 68.000,00 динара и обавезом издржавања још једног малолетног детета, по оцени ревизијског суда тужени нема могућности да доприноси издржавању тужиоца месечним износом вишим од 20.000,00 динара, без угрожавања сопствене егзистенције. Овим износом удовољава се императиву из одредбе члана 162. став 3. Породичног закона, по коме ако је поверилац издржавања дете, висина издржавања треба да му омогући најмање такав ниво животног стандарда какав ужива родитељ дужник издржавања.

Из изнетих разлога ревизија је делимично усвојена, а тужбени захтев у коначном преко месечног износа од 20.000,00 динара одбијен.

На основу одредби члана 165. став 2, 153. став 2. и 154. ЗПП, као последица делимичног успеха у поступку по ревизији захтев туженог за накнаду трошкова поступка је одбијен.

Одлука у изреци донета је на основу одредби чланова 416. став 1. и 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа – судија  
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка  
Управитељ писарнице  
Марина Антонић